

ایران در آئینهٔ جهان

(۹)

ترجمه کیکاووس جهانداری
از کتاب لوئی هوو

گورستان B در سیالک

برابر حفاری در سیالک دو گورستان پدست آمد در دویست و پنجاً متري جنوب تپه که آنرا به نام A، B نام‌گذاری کرده‌اند. در اولين گورستان يعني B با تقریباً ۱۵ گور، از اشیاء مورد مصرف و تریسی قطعاتی کشف شده از سفال یا کرنگ آن هم با رنگ خاکستری تند که می‌توان آنها را متعلق به اواخر دورهٔ هفرغ دانست. هیچ مجوزی در دست نیست که این کشفیات را متعلق به دورهٔ قبل از آن يعني سیالک چهارم بشماریم. از اینها گذشته بین این دو مرحله شکاف و فاصلهٔ عمیق است که تاکنون توانسته‌اند آنرا به نحوی رضایت‌بخش توجه کنند. به همین ترتیب رایطهٔ بین این سفال خاکستری تیره‌ترینگ و سفال دیگری از همین نوع که متعلق به مرحله سوم تپه حصار C است هنوز روشن نشده است.

گورستان دوم يعني B به هیچ وجه ارتباطی با گورستان اول نداشت. از حفاریها چنین برآمده «که هیچ ارتباطی بین تپه‌های گورستان A با تپه‌های گورستان B موجود نیست»^۱. نحوهٔ تدفین در قیاس با گورستان A به قهوی پارز تعیین کرده است و این خود بین آن است که ساکنین این دورهٔ اهالی قلی نبوده‌اند. در گورستان B که در کنار شهر قرار دارد تقریباً دویست گور مورد مطالعه قرار گرفته است. در این امر این گورها در سطح زمین قرار داشته اما در طول قرون با فرونشتن خاک پایین‌تر رفته‌اند. دیوارهای قبور را بر عکس قبور لرستان هر گز سنگ‌چین نکرده‌اند و این معیار خوبی است برای تعیین تاریخ این قبور. اجداد را با اشیاء بسیار بخاک می‌شیرند و آنگاه روی آنها خاک می‌بخند. در روی هر گور تعددی از خاک می‌انداشته‌اند و بعد سک روی آن می‌گذارند. بدین صورتی که دارای نوکی تیز می‌شده است. این خود مارا به ناد خانه‌های در شمال می‌اندازد که یامه‌ائی دوپوش و توک‌تیز دارد^۲. گیرشمن دویست و هجده کواران ایش کرد و از آن میان فقط هفتاد و یک گور نست نخورده بود.

از گورستان B بیش از هر چیز سفال پدست آمد. متلاً گزارش حفاری از گور شماره ۱۵ چنین حاکی است: «۲۷ کوزه، جام، پیشکاب، متریه که از آن میان هفت کاسه با لوله‌هایی به شکل منقار بوده است. مسؤول حفاری از این گزارش چنین نتیجه می‌گیرد: خیلی امکان دارد که این سفالهای زیاد فقط متعلق به جسد نبوده است. شاید اعضای خانواده و دوستان که در جریان تدفین شرکت می‌کردند به سهم خود هژر و هژری به همراه می‌آورده‌اند که آنها را نیز پهلوی جسد می‌گذارده‌اند. مراسم غزاداری محتملاً عبارت بوده است از

۱ - برای وصف قبور رجوع شود به:

Ghirshman, Fouilles de Sialk, vol. II, pp. 26-27.

۲ - برای وصف قبور رجوع شود به اثر فوق، جلد دوم، صفحه ۲۹.

ظرف آب با لوشهای
 بشکل منقار از گورستان
 ب سیلک قرن دهم هجری
 قبل از میلاد مسح تصویر
 راست تقلیدی از گل پخته
 تصور چپ شیوه فلزی
 موze نوور

باده گساري و مصرف غذای مستجمعي . در جوار اشیاء گرانبهائی که خیابان خوب مانده است و بدون شک دارای ارزش هنری بسیار است مقداری اشیاء مستقر و مستعمل نیز هست و این گویا به همان علت تشریفات خاص عزاداری باشد که ذکر شد . کوزه بورگ نقش داری که لوشهای به شکل منقار دارد از این نظر بسیار شایسته توجه است . چنین کوزه‌ای چندان شکننده و ظریف است که به کار استفاده روزانه نمی‌خورد است و گویا فقط در مراسم رسمی و اعیاد مورد استفاده قرار گرفته است . ظاهرآ این گونه اشیاء را بدقت از اشیاء فلزی تقلید می‌کردند و حتی جای میخ پرچ را هم که در سفال موردنی نداشته است عیناً مورده تقلید قرار داده‌اند . شکل این ظروف تقلید از پرنده‌گان است و ترتیبات آن فیز تاییدی براین مدعای است : لوله منقار شکل اغلب از خلطوط مضرس که یادآور پرنده‌گان است احاطه شده است : اغلب تصویر چشم و اکثراً مثلث‌هایی کوچک به شکل شانه در روی شکم ظرف به چشم می‌خورد و این نقش‌های ترتیبی برنگ سرخ تیره است بر زمینه‌ای روش . گاه این نقش ، تقلیدی و نشانه‌ای از حیوانات است و گاه کاملاً نقش هنری است مثل مرتعه‌های شترچیچی و دایره‌هایی با جلیبا و گل سرخ . گاه دیده شده است که بر روی یک گلدان نقش هنری و نقش گل و حیوان را در جوار یکدیگر تصویر کرده‌اند . نقش حیوانات خیالی یا واقعی بیشتر از تصاویر انسان دیده شده بطوری که فقط بر روی سه ظرف تصویر انسان دیده می‌شود . در گورستان B اغلب اثاث را با سلاحهای خود و حتی کلاه و لباسهای تنگ و جسبان دفن کرده‌اند .

گورستان B سیلک را متعلق به ابتدای هزاره اول می‌دانند و آنرا باورود طواویف ایرانی که در آن هنگام در نجده این مقیم می‌شدند مرتبط می‌شمارند . گیرشمن تاریخ این گورستان را بین قرن دهم و نهم قبل از میلاد مسیح یا ابتدای قرن هشتم می‌داند^۲ و براین ادعا مطالعات خود را که از جمجمه‌ها کرده دلیل می‌گیرد . آنها که در موضع گورستان B ساکن بوده‌اند بطور اساسی از اسلاف خود تفاوت داشته‌اند و این ادعا با تفاوتی که در طرز تدفین متابده می‌شود به صورت غیر مستقیم تأیید می‌گردد . در جنوبی ترین قسم مقبره‌ای به سطح تقریبی ۲۵۰۰ متر مرتع یافته شد . براین تپه مصنوعی مسلمان خانه فرمانروا قرار داشته و بر ناحیه دامنه

۳ - برای وصف قبور رجوع شود به اثر فوق، جلد دوم، صفحه ۹۵ .

ظرف‌نش‌دار از گورستان
ب سیل قرن دهم تاریخ
قبل از میلاد میخ -
موزه لوور .

کوه مسلط بوده است . از این حقیقت می‌توان به شرایط اجتماعی تازه‌ای پی‌برد و موقع کشان را که از خارج آمده بودند حسنه زد . شهری که در مجاورت این گورستان قرار داشته دفعه ویران شده و عالم حیات از این ناحیه محو گردیده است . احتمال دارد که این سرزمین در قرن هشتم به دست سپاهیان آسوری برآفتداده باشد .

حنلو

ناحیه حنلو در آذربایجان در دره سلدوز یعنی در جنوب غربی دریای ارومیه قرار دارد . در سال ۱۹۳۶ به حفاری در آنجا آغاز کردند و آنگاه کار از طرف هیأت علمی امریکائی موزه فیلادلفیا زیر نظر ر . دیسون (R. Dyson) باز از سرگرفته شد . حصار حنلو را به قوم مانائی که از مراجع آسوری به وجود آنها پی برده‌ایم منسوب می‌دانند . مانائی‌ها اخلاق خوری‌های هزاره دوم بودند . آسوری‌ها در وقایع نامهای خود نام سرزمین هانا را ذکر کرده‌اند . همچنین در کتیبه‌های اورارتی مربوط به اوایل قرن هشتم نام مانائی‌ها ذکر شده است . احتمال دارد که در این زمان حصار حنلو ویران شده باشد^۴ . حصار شهر کوچکی است که حصاری بر آن مسلط است . این حصار دارای دیوارهای مستحکم بوده که پناهگاه اهالی محظوظ می‌شده است . خانه‌های مسکونی همچنین گورستان در خارج احصار که دیوارهایش سخت با مهابت است قرار داردند . دیوار حصار نه متبر ارتفاع و سه متر قطر دارد و در آن دروازه‌هایی برای حمله کردن به محاصره کنندگان تعییه کرده‌اند . دوساختمان از زیر خاک بیرون آورده شده است . در این بنای تالارهای ستون‌داری است که فقط پایه ستونهای آنها بر جا مانده است . بین این دوساختمان بنای کوچکتری نیز هست موسوم به «مرواریدخانه» و «خانه جنوی» . در مجاورت دوساختمان بزرگ یک جام طلا و پیاله‌ای از نقره و مخلوطی از زر و سیم کشف شد . جام طلا در زیر استخوانهای مردی به دست آمد که به احتمال خیلی زیاد در حین فرار آنرا پا خود می‌برده است . این جام به علت دقت فراوان و خصوصیاتی که در ترین آن به کار رفته اهمیت بسیار دارد و تمام سطح آن با تصاویر اساطیری یوشیده شده است . در بالای جام سه

۴ - تاریخ تقریبی انهدام حصار در مجله زیر منتشر شده است .
Archaeology XIII (1960), 129.

ظرف بالوله‌ای شکل منقار.

رب‌النوع بر اراده‌ای استاده‌اند. دو تن از این سه رب‌النوع را یک است و دیگری را یک گاونر می‌کند. پیشایش همه آنها کاهنی با بیاله‌ای دردست استاده است. دریث اینان دو خدمتگزار گوسفتندی را به همراه خود می‌آورند. این سه رب‌النوع به ظاهر خداوندان زمین، خورشید و تغیرات جوی هستند. از اینه رب‌النوع اخیر را یک گاو که حسنه‌ای روزی و کنایه‌ای دارد می‌کند. در بائین جام صحنه نبرد اسرار آمیزی تصویر شده. شخصی که در هر دست سیر کاملاً کوچکی را نگاهداشت با هیولا‌لئی که نیم انسان و نیم کوه است زور آفرانی می‌کند. کوه به صورت سگ سه سری پایان می‌پابد. این صحنه با صحنۀ عالاً مربوط است و آنهم توسط آین که ازدهان گاو بروی هیولا فرو می‌ریزد. در طرف چپ صحنه بیکار، یک نهرگودکی را به رب‌النوع نشتهای نشان می‌دهد. در فاصله‌ای کم یک الهه سوری روپوش خودرا بازمی‌کند تا خودرا بر همه بنمایاند. احتمال دارد که این یک افسانه جسم یافته خوری باشد. مضمون این افسانه به صورت حتی به دست ما رسیده است و این مطلب قباید موجب حیرت شود زیرا آین مذهبی حتیان و خوریان در هم آمیخته است. بدین طریق امکان دارد که بسیاری از متون حتی فقط صورت تغییر یافته صحنه‌های خوری باشد. پس این جام حسنلو می‌تواند هارا به باد افسانه کوماری بیندازد. کوماری که پدر خدایان است از جانب حبوب رب‌النوع باد و توفان موردن تهدید قرار گرفت. کوماری برای دفاع از خود سخره‌ای را پاردار کرد و پهلوانی بنام اولی کومی بوجود آمد. ارباب انواع مادر به فارغ شدن سخنی پاری گرفند و کودک را بر زانوی پدر نشانندند. حال دیگر کوماری امیدوار است که این پسر سخنه رب‌النوع باد و توفان را سرکوب کند. این کودک هیولا به شتاب تمام رشد می‌کند، از دریا سربر می‌آورد و خدای باد و توفان را به بیکار می‌طلبد. در بد و امر خدای باد و توفان منکوب می‌شود. اما آنگاه از آ (E a) خدای سومری آب شیرین وجودو به کمک او می‌شتابد و دریا چنگ دوم پیروزی نسبت وی می‌گردد. چنین به نظر می‌آید که صحنه‌ای که بر جام حسنلو نقش شده صورت خوری افسانه کرونوس^۱ را توصیف می‌کند. گوشیده‌اند که این اثر عظیم هنری را با جامه‌ای طالبی که این اوخر دراستانهای ساحلی دریای خزر و بخصوص مارلیک^۲ کشف شده واژ آن گذشته با جام قدیم‌تر کلاردشت (مازندران) که در سال ۱۹۳۴ تصادفاً یافته شد مربوط کنند^۳. همان طور که قبلاً گفته شد جام مخلوط نقره و سیم وزری هم از حسنلو بدبست آمده است. جالب توجه‌ترین منظره‌ای که بر آن نقش است داستان یک پیروزی را باز گومی کند. بر اراده‌ای دونفر نمایانده شده‌اند، یکی از آنها اسبهارا مهار می‌کند درحالی که دیگری با کمان به پشت‌رو

کرده و دشمن را هدف قرارداده است . این صحنه و همچنین ترکیب اجزا، آن درست مانند آثاری است که از آسور به دست آمده است . سایر اشیائی که به دست آمده عبارت است از کاشی‌های لعاب دار . یکی از آنها دارای نقش حیوانی است که سری شبیه به انسان دارد . از آن گذشته دستهٔ چاقوئی با طلاکاری و سایر چیزهای دیگر به دست آمده است .

سفالها خاکستری است با تغییراتی برنگ قرمز و سیاه چنانکه آهارا با سفالهای خوروبین می‌توان مقایسه کرد . رابطه این سفالها با سفالهای خاکستری قدیمتر شمال ایران هنوز حل نشده است . شاید این سفالها تحت تأثیر نمونه‌های خیلی قدیمتر فازی تهیه شده باشند . نوع سفالهای سیاه خیلی نازک است و تاکنون فقط از انواع آن درخانه‌ها یافته شده است در حالی که سفالهای خاکستری تنها در گورها بدست آمده است . این سفالهای خاکستری از نظر زیائی چندان مهم نیست و جدار ضخیم‌تری هم دارد .

مراحل مختلف سفال حتلورا به کمک کربن چهارده معلوم ساخته اند . دوره سفالهای خاکستری تقریباً ازاوایل هزاره قبل از میلاد آغاز می‌گردد اما تاریخ پایان دوره آنرا به دقت نتوانسته‌اند معلوم کنند و احتمال دارد که قرن هشتم قبل از میلاد ساختن این سفال پایان یافته باشد .

۵ - افسانه کوماربی توسط هانس گوساو گوتربک (Hans Gustav Güterbock) منتشر شده

است تحت عنوان :

Kumarbi, Mythen vom churrithischen Kronos aus den hethitischen Fragmenten zusammen gestellt, übersetzt und erklärt 1964 (Istanbuler Schriften, 16), Zurich-New York, Europa erlag, 1946.

۶ - Kronos در اساطیرهای یونانی کوچکترین پسر اورانوس و گآ بوده . چون بیش گوئی کرده بودند که فرزندش اورا برگلار خواهد کرد تمام فرزندان خود را باستثنای زتوس بلهید . ولی همین زتوس بود کسر انجام پادشاهی را از او گرفت . (متترجم)

۷ - E. O. Nagahban, The wonderful Gold Treasure of Mariuk : Illustrated London News, April 28, 1962.

راست : زاویه دیگر از تصویر صفحه قبل . چپ : کاسه‌ای یافت شده بلنگ و گیاهان - تپه سیلک - هزاره چهارم قبل از میلاد .

